

העלון הקהילתי של דרכי נעם

דרכי נעם – מיכה אמיר

את ל"ג בעומר חגגנו השנה עם מדורת שבט כפולה: המדורה הקונבנציונאלית הנהוגה מימות רשב"י ומדורת השבט המסתופף סביב שחקני מכבי תל אביב, מי פיזית במילאנו, מי מול מקלטי הטלביזיה ומי בכיכר רבין. כדי להתרגש, לא צריך להיות חובב ספורט מושבע. גם מי שאינו אוהד שרוף של מכבי תל אביב יכול לשים לב לחגיגה ולקחת בה חלק. ונדמה שגם מי שאינו עוקב בדריכות אחר מדורי הספורט כל השנה, לא יכול להתעלם מהמהפך שחל בתדמית של מכבי בכלל ושל המאמן דייוויד בלאט בפרט ב"מאני-טיים", או אם לקחת בהשאלה ביטוי מענף ספורט קרוב – "בדקה התשעים". קצת קשה להתכונן לחגיגות כי לא יודעים אם התרועה בסוף המשחק (או אחרי ההארכה) תהיה תרועת אבל או תרועת ניצחון. ואולם, מישוהו צריך היה להכין את המאמן לכך שאם יהיה ניצחון, בוא תבואנה בעקבותיו שיחות טלפון מהנשיא ומראש הממשלה. ואפשר היה לצפות שבתוך הרעש וההמולה הוא לא ישמע מה הם אומרים לו. אבל אפשר היה גם לאמן אותו בלעשות את התנועות הנכונות עם הראש ולענות את התשובה המוכנה כאילו שהוא שמע כל מילה. וכבר דרשו רבותינו (הגשש החיזור) על סוג כזה של תקשורת לקויה: "מה יש פה להבין? אתם שואלים אותן שאלות והם עונים אותן תשובות". הלוואי שרק אלה תהיינה הצרות של דייוויד ושל מכבי ושל הספורט הישראלי על שלל ענפיו ועלינו ועל כל ישראל. אמן. לפנינו יום ירושלים ואוטוטו כבר שבועות. האירוע המרכזי בקהילת קודש דרכי נעם בתקופה שחלפה בין העלונים, הוא ללא ספק אסיפת חברי העמותה. אירוע משמעותי וחשוב שיש בו גם פורמליסטיקה, גם יישורי

הדורים הלכתיים, גם הסדרת אורחות החיים בקהילה גם טיפוח ופיתוח מערכת הקשרים החברתית בתוך הקהילה. הרבה דמוקרטיה, כבוד הדדי, הקשבה לזולת וזה עוד לא הכל. הנה כי כן, אין רגע דל... שיהיה לכולנו קיץ נעים וקל, שבועיים טובים וקריאה מהנה. אגב קריאה מהנה, תשומת לבכם למדור חדש – חברנו יחזקאל הרוביץ, מומחה לאבטחת מידע יחלק טיפים שכדאי לזכור. יש מקום לעוד מדורים ופינות, (כמעט) לכל דיכפין

מיכה אמיר – חבר ועד הנהלה, מנכ"ל משקי דן, חרזן חובב

מעט היו"ר – מאיר קלך

במוצאי השבת שעברה קיימנו שיחת חברי עמותה. עסקנו בנושאים ראשית, התקבלה החלטה לחדש את מנהגנו שנשים מובילות את התפילה בעת החזרת ספר תורה לארון. זה הזמן לעודד נשים שרוצות ללמוד תפקיד זה או תפקידים אחרים כגון פסוקי זימרה של

שחרית לפנות לשרון לוקר מועד הנהלה. שנית, התקבלה פשרה בעניין עלוני פרשת שבוע שיחולקו לאחר תפילת מוסף. באופן זה גם נוכל לשמור על כבוד התפילה בכך שעלונים אלו לא יהפכו לשיחת התפילה וגם נאפשר למי שרוצה בכך לקחת עימו את העלונים הביתה. בנוסף, התנהל דיון מעניין ביחס לדיבורים בתפילה. נראה שיש תמימות דעים על כך שהדיבורים אינם מכבדים את התפילה ואף מפריעים למתפללים. נבקש איפוא מכל אחד להשתדל יותר לשמור על השקט של עצמו ושל ילדיו. סדרת ההרצאות "ואני תפילתי" נמשכת. ביום שני הקרוב, כ"ו אייר 26/5, בשעה 20:50, הרב חיים נבון יעביר את ההרצאה השלישית בסדרת התפילה. נושא

הרצאה מוגדר כך: "זהות, צביון ושייכות: שיקולים הלכתיים ומטה-הלכתיים בשמירה על הנוסח הקיים". אני משוכנע שיהיה מרתק לשמוע אותו, בייחוד לאחר המסקנות המפתיעות בהרצאה הקודמת של הרב פרופ' שפרבר. אנא עשו מאמץ להגיע כדי שנוכל לקבל החלטות מושכלות ביחס לדרכה של קהילתנו.

מאיר קלך – יו"ר ועד הנהלה, מרצה הנדסת מערכות מידע באוניברסיטת בן-גוריון וממייסדי עמותת "גשר ההלכה"

*מבוסס על דברים שכתב סבי גרשון כהן ז"ל, במאמרו "שיר השירים באספקלריא יהודית"

וְהָיָה בַיּוֹם הַהוּא נֶאֱמַר ה' תִּקְרָא אִישׁ וְלֹא תִקְרָא לִי עוֹד בְּעַלְי... וְאִרְשָׁתִּי לִי לְעוֹלָם וְאִרְשָׁתִּי לִי בְצֶדֶק וּבְמִשְׁפָּט וּבְחֶסֶד וּבְרַחֲמִים. וְאִרְשָׁתִּי לִי בְאֱמוּנָה וְיִדְעֵת אֵת ה'. (הושע ב, הפטרת פרשת במדבר). הושע, לצד שורה ארוכה של נביאים – וביניהם ירמיהו, יחזקאל, וישעיהו – תיארו את מערכת היחסים שבין ישראל לה' במונחים רומנטיים, ששמורים בדרך כלל לתיאור האהבה השוררת בין בני זוג. ירמיהו מקיש את הקשר שבין עם ישראל לאלוהיו לליל הכלולות: הַלֵּךְ וְקִרְאתָ בְּאָזְנֵי יְרוּשָׁלַם לֵאמֹר כֹּה אָמַר ה' זְכַרְתִּי לָךְ חֶסֶד נְעוּרַיְךָ אֶהְבֵת כְּלוּלְתֵיךָ (ירמיהו ב); וישעיהו מתאר את שיבת ציון כאיחוד בין איש לאשה שננטשה: לֹא-יֵאמַר לָךְ עוֹד עֲזוּבָה וְלֹא-רֵצֵף לֹא-יֵאמַר עוֹד שְׂמָמָה... פִּי-יִבְעַל בְּחֹר בְּתוּלָה, יִבְעֹלוּךָ בְּנֵיךָ וּמִשׁוֹשׁ חֲתָן עַל-כִּלְיָה, יִשְׁיֵשׂ עָלֶיךָ אֱלֹהֶיךָ (ישעיהו סב).

השימוש במונחים שנשאלו מתחום הנישואין והזוגיות לתיאור מערכת היחסים הדתית שבין ישראל לאלוהיו יכול לסייע בהבנת החידוש המונותיאיסטי שבמקרא. בדומה לעם ישראל, גם עמים עתיקים אחרים היו בעלי תרבות דתית מפותחת, וגם להם היו מקדשים, טקסים, ואמונות דתיות. אך בשונה מעם ישראל, המטפורות שבהן השתמשו עמים אלו לתיאור היחס שבין אלוהים לאדם הצביעו תמיד על יחסי מרות. האל נתפס כאב, אדון או בעל, והאדם כבן, עבד או רכוש. הרעיון שלפיו עשויה לשרור מערכת יחסים דתית בין אלוהים לאדם, שהיא אוהבת, סימטרית, ובמובנים מסוימים אף שקולה, היא ככל הנראה חידוש של המקרא.

ובאמת, מה שנאמר במפורש בדברי הנביאים, נרמז כבר בתורה, שעושה שימוש נרחב בשורש א-ה-ב לתיאור היחס הראוי שבין האדם לאלוהיו: וְעַתָּה יִשְׂרָאֵל מַה ה' אֱלֹהֶיךָ שְׂאֵל מֵעַמֶּךָ פִּי אִם-לִינְרָאָה אֵת-ה' אֱלֹהֶיךָ לְלֶכֶת בְּכָל-דְּרָכָיו וְלֹא-הִבָּה אֹתוֹ (דברים י); ובשורש ז-נ-ה לתיאור הבגיידה בה', וההליכה אחרי אלוהים אחרים: לֹא תִשְׁתַּחֲוֶה, לָאֵל אֲחֵר כִּי ה' קָנָא שְׁמוֹ אֵל קָנָא הוּא. כֹּן-תִּכְרַת בְּרִית לְיוֹשֵׁב הָאָרֶץ וְזָנוּ אַחֲרֵי אֱלֹהֵיהֶם וְזָבְחוּ לְאֱלֹהֵיהֶם (שמות לד).

השימוש במונחים של אהבה, זוגיות, ולעיתים גם ארוטיקה, לתיאור היחס שבין ישראל לאלוהיו, מגיע לשיא במקרא במגילת שיר השירים, שבה על פי המסורת, הדוד מייצג את הקב"ה, בעוד הרעיה מסמלת את כנסת ישראל. מבחינה זו, צדק ר' עקיבא כשאמר: "שאינן העולם כולו כדאי ביום שניתנה בו שיר השירים לישראל--שכל הכתובים קודש, ושיר השירים קודש קודשים" (משנה, מסכת ידים, פרק ג).

איתן כהן – חבר ועד הנהלה, מורה למחשבת ישראל ומנחה בתוכנית "בארי" במכון הרטמן

על דגלים ואנשים, שרון קארו-לוקר

בפרשת במדבר בני ישראל מצווים לסמן את השבטים: "איש על דגלו באותות" – כל קבוצה תסומן בדגל ייחודי בצבעו ובצורתו. על מנת שכל איש יוכל לזהות את שבטו ולמצוא את מקום חנייתו במדבר. הסימון מיועד לפרט – בבחינת הנחיה, התוויית דרך. הדגל אינו מיועד להתייחסות של הציבור הכללי. כיום, אנחנו חיים בעולם של תדמית, של דגלים וסמלים. בעולם המהיר שלנו אין לנו זמן לעמוד על טיבו של הפרט, ללמוד אותו על תכונותיו, יכולותיו, רצונותיו. ברוב המקרים, אנחנו מצמידים לו דגל, "מתייקים" אותו תחת קטגוריה, ועוברים למשימה הבאה. במקרה הטוב, הפרט מאבד חלק מייחודיותו. במקרה הפחות טוב, הוא נופל בטעות ל"תיקיה" אחרת לגמרי. בפעולת התיוג החפוזה הזאת לקבוצות ולמגזרים – ההפסד הוא שלנו פשוט מפני שאנחנו שואבים בחזרה מידע מוטעה. בחודש האחרון פרסם ה-"sexpert" הידוען, הרב שמולי בוטח, את ספרו "מה נשים באמת רוצות – אהבה היא לא התשובה". בספר הוא קובע כי נשים לא באמת מעוניינות במחוות של אהבה מצד בני-זוגן אלא בגילויי תשוקה. הרב בוטח מגדיל ומפרט את הרצונות הכמוסים של נשים, לצד הוראות הפעלה מפורטות לבני-הזוג שלהן. (מי שהפסיק לקרוא את מה שכתבתי לאחר "מה נשים באמת רוצות" – שאפו. הרי עצם האמירה "מה נשים רוצות" מקוממת. "מה באמת רוצות" – מגוחכת. הכותרת היא בבחינת פתיח לשטויות במיץ עגבניות, ואני אומרת זאת כזכות על הרב בוטח). במסגרת היומרה לדעת על נשים כ"קבוצה", הרב בוטח מוחק באבחה את האישיות הפרטנית של כל אחת מהן. ספרו של הרב שמולי בוטח הוא אולי גימיק, אבל מעבר להתקוממות הפמיניסטית הברורה, נחשפת כאן אג'נדה רחבה יותר אשר הולכת ומתפשטת (אופס...): התנערות מהכללה לגבי האחר, דה-לגיטימציה של סטיגמות ותוויות. אל תגידו לנו מי אנחנו, מה אנחנו רוצים, או צריכים. אין לכם את היכולת לקבוע שום דבר שקשור לעולם הרצונות/התחושות שלנו, פשוט מפני שאינכם אנחנו. בקיצור, גישה בה שיטת התיוג נדחית, ובמקומה נפתח מרחב לביטוי האישי והאותנטי של הפרט. בחזרה לפרשת השבוע ולנושא הדגלים, שם המדרש אומר: "כדי שיהיו ניכרים בני ראובן לעצמן ובני שמעון לעצמן". דרך אחרת להסתכל על דגל – היא פנימה, כל אחד על הדגל הייחודי שלו, ולהתמקד.

שרון קארו-לוקר – חברת ועד הנהלה, מנהלת שיווק ברשת "קליגולה", חובבת שפות ובלשנות.

הטבע הנשקף בארץ שלנו בנסיעות ובטיולים הוא באמת מדהים. אבל ישנם מקומות, נקודות במרחב הזמן, תפיסה של רגע חולף שגם אם נתאמץ לא נצליח לראות. בשביל זה הוקמה התערוכה "טבע עולמי/טבע מקומי" המוצגת בימים אלו במוזיאון ארץ ישראל. התערוכה הינה תוצאה של תחרות תצלומים. כאשר לתערוכה נבחרו היפים ביותר (מתוך 3,000 תמונות שהוגשו) במספר קטגוריות.

היופי ניבט מהקירות. היופי בחלק מהתמונות שאינן רק תפיסה של רגע מדהים ביופיו אלא שהן במקרים לא מעטים מספרות סיפור. למשל, התמונה בה נראה צבי הרוג באמצע כביש 90 (אשר צולמה על ידי פקח רשות הטבע והגנים). מעבר ליופי הכואב של התמונה היא מעבירה לנו סיפור על מלחמת ההישרדות של בעלי החיים אל מול הפיתוח המואץ. תמונה אחרת צולמה קרוב אלינו מגבעה במודיעין, אשר מתעדת רגע בחיים על הגבעה המשקיפה אל העיר החיה. כאשר רואים אותה קשה שלא לחשוב שכיום בית גידול זה כבר אינו קיים. אבל, האם יש ברירה אחרת? התערוכה העולמית אף היא עוצרת נשימה (אף היא תוצאה של תחרות אליה הוגשו 43,000 תמונות). ובמיוחד מעניינת הקטגוריה של תמונות שצולמו על ידי ילדים. מומלץ ללכת עם כל המשפחה, מתאים לכולם וכולם ייהנו.

יוסי ורצברגר – יועץ ברשות הטבע והגנים וחובב תרבות פרינג'

סמלי השבטים – אידאולוגיה מקומית

על פי פרשת במדבר (פרק ב') התחלקו השבטים במדבר לארבעה מחנות שכל אחד כלל שלשה שבטים, כאשר בראשם השבט

הדומיננטי: המטרה כנראה הייתה לפזר את הכוחות הצבאיים החזקים, כך שתהיה הגנה צבאית סבירה מכל כיוון שיותקף, וגם ליצור הפרדה ומידור בין המשכן לבין השבטים באמצעות שבט לוי. כדי שמערך זה יתפקד הוגיו נדרשו לסמלים שמגדרים אותו מבחינה וויזואלית, סמלים הנראים ומובנים לכל העם - הדגלים. במשך הדורות פותחו ועוצבו סמלי וצבעי דגלי שבטי ישראל בהתאם לפרשנות לדימויים מברכות יעקב לבניו וברכות משה לשבטים, כאשר הצבעים מתבססים על צבעי אבני החושן. במשך הדורות השימוש בסמלי

השבטים רווח במקומות בהם נדרש ביטוי וויזואלי לאחדות מתוך שונות. הסמלים יוצרים קשר אידאולוגי להווה באמצעות העבר המיתי של עם ישראל. במאה התשע-עשרה והמאה העשרים סמלי השבטים הפכו לפופולריים ולקחו חלק בעיצוב הזהות של החברה הציונית המתפתחת בארץ ישראל ובמדינת ישראל. כיום אנו רואים שימוש בסמלים באופן נרחב בבתי כנסת והינם מוטיב יהודי מקובל. ניתן לציין שני בתי כנסת בהם אנו רואים שימוש בסמלי השבטים באופן ייחודי: בית הכנסת בבית החולים הדסה בירושלים, אותם עיצב מארק שאגל, ובית הכנסת עדס בשכונת נחלאות אותם עיצב הרמן שטרוק. בכניסה ליישוב החרדי מודיעין עלית ישנה בכיכר עגולה בה הוצב בשנת 2008 פסלו של אדי שמואלי מעין הוד, המסמל את 12 השבטים. הפסל מורכב מ-12 יחידות דמויות אהל כאשר העמוד במרכז הדימוי מכיל את סמל השבט ושמם באותיות בתלת מימד. הצבת הדימויים הינה במעגל. הצבה זו מתפרשת בכך שהשבטים שווים ואין שבט חשוב או חשוב יותר. ההפתעה הינה הצד הפנימי של הדימויים בהם ישנה הסמלה חדשה, בדימוי של כתר תורה כאשר במרכז הסרט המעטר את שוליו של הכתר מצוינים לוחות הברית. כלומר שבטי ישראל לומדים תורה ומעוטרים בלוחות הברית. לסיכום על פי הנאמר בפרשה ישנה הירארכיה של השבטים הן במקומם והן בתפקידם וביחס אחד לשני. פרנסי העיר במודיעין עילית נתנו פרשנות וויזואלית לסמלי השבטים, כאשר בראש ובראשונה הם מייחדים את אחדות עם ישראל בכך שהסמלים מוצבים במעגל, ולכן כולנו עם אחד וללא הירארכיה, ובמהותנו הפנימית נמצאת עולמה של התורה כמאחדת ומקשרת את אחדותנו.

יהודה לוי אלדמע – אמן יוצר, מדריך חוגי אמנות ומורה דרך

חומס עושים באהבה! או, מה אוכלים בעת צפייה במונדיאל?

במדור הקולינרי של העלון חברי קהילה ממליצים על מתכונים שטעמו אצל חברי קהילה אחרים. כך שזורים להם יחד המטעמים עם חוויית האירוח. הפעם, לכבוד אירועי הספורט הדרמטיים החלטנו לשנות ממנהגנו- הפעם יהודה לוי-אלדמע ממליץ על מתכון פרי מטבח המתאים לצפייה במשחק. בתאבון וגוווווווווווו!!

ספורט בשידור ישיר וחומס הם

במהלך השנה חובבי הספורט צופים בלא מעט משחקים בשידור ישיר. חווית השידור הישיר מקנה לצופה הרגשת שותפות, כשחקן, כמאמן, כפרשן וכבעל קבוצה בכובע אחד. ההתרגשות של הצפייה גורמת למתח בריא היוצר את חווית הצפייה. להעצמת החוויה צריכים להשתלב מספר גורמים משחק בעל פוטנציאל אומנותי, חברים מביני ספורט, אוכל ושתיה. כמוצאי שבת יתקיים משחק הגמר של ליגת האלופות – ליגת הכדורגל הטובה בעולם. בכדי להעצים את החוויה אני נוהג לשלב את הצפייה בארוחה טרייה - הכוונה היא שמירב מרכיביה יהיו עשויים סמוך ביותר לזמן המשחק. במשחקי חצי הגמר הארוחה כללה: פיתות חמות שנאפו לקראת המשחק ואף במהלכו, סלט ירקות דק דק, זיתים, ממרה או סלט חריף וחומס טרי. חומס טרי חייב להיות חומס חומס הם! תהליך ההכנה של החומס מתחיל יום לפני כן בהשריית הגרגירים במים ומסתיים סמוך לאכילה. שכחתי את הברור מאליו – הברירה הקרה. משחק בשידור ישיר, חברים מכורי ספורט, שתייה ואוכל טרי הינם חוויה משולבת שרכיביה מעצימים אלה את אלה. למשחק הגמר נדרש תפריט שונה ומיוחד, תפריט שמציין, מייחד ומכבד את המעמד.

חומס טרי

1/2 ק"ג חומס – מושרה במים 24 שעות לפני הבישול כאשר מומלץ לשטוף

לפחות פעמיים במהלך ההשריה. את החומס שוטפים ומבשלים לפחות 3 שעות עד שהגרגירים רכים ונימוחים. מצננים מעט מסננים את הנוזל ושומרים אותו. את הגרגירים המסוננים מעבירים למעבד מזון מוסיפים מיץ טרי מ 2-3 לימונים וטוחנים עד לקבלת מחית בעלת מרקם עדין. למחית מוסיפים כ-300 גרם טחינה גולמית וכפית מלח. יש לתקן טעמים ומרקם באמצעות הוספת הנוזל שנשמר וסונן מבישול החומס. מומלץ להגיש בקערות אישיות ולזלף עליהן שמן זית. בתאבון ובהנאה מהמשחק.

עורכי המדור – עטרה ושגיא יצחקי-וולק

טיפ טיפה... טיפים מידע על אבטחת מידע – יחזקאל הורוביץ

כולנו שומעים בזמן האחרון על פריצות למחשבים, מתקפות סייבר לוחמי סייבר ולרוב אין לנו ממש מושג מה זה אומר בדיוק ואיך זה נוגע לנו. בפינות הבאות אנסה להסביר באופן פשוט ובמילים שכולם יכולים להבין את העניין ולתת טיפים שיעזרו לכם להימנע ממלכודות. הגישה הרווחת בין פשוטי העם אומרת שעזוב אותך מכל השטויות, למה שמישהו ירצה לפרוץ דווקא אלי. התשובה הפשוטה היא – כי אפשר. אגב ללפחות 5 אנשים שאני מכיר באופן אישי פרצו לחשבון המייל, וזה עסק בכלל לא נעים. האנשים הרעים לאו דווקא מחפשים את פלוני או את אלמוני (אלא אם כן אתה מישהו ממש חשוב) הם פשוט מנסים להשיג שליטה על כמה שיותר מחשבים ו/או חשבונות מייל. למה? מה זה נותן להם? איך הם עושים את זה? הצורה המסובכת לפרוץ לחשבון המייל שלכם היא לנסות לנחש את הסיסמא (אני מקווה שכבר הבנתם ש 1234 זאת לא סיסמא טובה למרות שזאת כנראה הסיסמא הנפוצה בעולם), רק שזה מצריך הרבה כח מחשוב ורוב ספקי המייל יחסמו את ההתקפה (בדרך כלל על ידי הצגת קאפצ'ה – המספרים המעוותים והאותיות הלא ברורות שמבקשים ממכם להקליד מדי פעם). הרבה יותר פשוט לשכנע אתכם לתת את הסיסמא מרצונכם החופשי. אבל איך? למה שתתנו את הסיסמא? בשבוע האחרון קיבלתי מייל מחבר טוב שלי שכותרתו "מסמך חשוב" התוכן היה "אני רוצה לשתף איתך מסמך חשוב בגוגל דוקס, לחץ כאן כדי לראות את המסמך". ברגע שלחצתי "כאן", ראיתי מסך שאמר "הכנס את כתובת המייל והסיסמא שלך כדי לראות את המסמך ששותף איתך", עד כאן נשמע טוב, לא? מה אתם הייתם עושים? מסתבר שרבים וטובים נופלים בפחים כאלה ואחרים ואכן מכניסים את כתובת המייל והסיסמא שלהם, והם אכן זוכים לראות מסמך כלשהו (בדרך כלל לא חשוב במיוחד), אבל באותו רגע – פרצו לחשבון המייל שלהם. ברגע שפורצים לחשבון אפשר לעשות את הדברים הבאים:

1. לשלוח מייל לכל אנשי הקשר עם בקשה לשתף איתם "מסמך חשוב" כדי לפרוץ גם להם את החשבון (תקוו שאחד מאנשי הקשר שלכם יבין שפרצו לכם לחשבון ויסמס לכם בעניין, זה מה שאני עשיתי).
2. לגנוב את כל מה שאכנסתם במייל (צילום של הדרכון יכול להיות שלל מעניין, כנ"ל פרטי חשבון בנק, כרטיסי אשראי)
3. לשלוח ספאם (דואר זבל) עם פרסומות (לפעמים לאתרים למבוגרים בלבד, ממש לא נעים) מהחשבון שלכם לאנשי הקשר שלכם (כי יש הרבה יותר סיכוי שהם יפתחו את הפרסומת אם היא באה ממכם) או סתם לאנשים באינטרנט (כי הרבה יותר קשה לשרתי המייל לחסום מיילים כאלה כשהם באים מהחשבון שלכם).

אז מה אפשר לעשות כדי למנוע את הפריצה? דבר ראשון והכי חשוב – סיסמא חזקה (לפחות שמונה תווים, לא רצופים, שמכילים גם אותיות גדולות וגם תווים) שקשה לנחש אותה (השם של אשתך ושנת הלידה או הגיל שלה זה לא משהו שממש קשה לנחש) וייחודית (אל תשתמשו בה לאתרים אחרים – יתכן שיפרצו אותם ויגנובו מהם את הסיסמא שלכם). דבר שני, אל תתפתו לתת את הסיסמא בקלות. הסיסמא לחשבון המייל שלכם אמורה לשמש אתכם רק כדי להתחבר לחשבון המייל (או לכל השירותים של גוגל במקרה של ג'ימייל). אם מישהו מבקש ממכם להחליף סיסמא, אל תעקבו אחרי הקישור שהוא נתן לכם, תטרוחו ותגיעו בעצמכם לחשבון בדרך שאתם תמיד עושים את זה. דבר שלישי ואחרון (רלוונטי למי שיש חשבון בג'ימייל) תפעילו "אימות דו שלבי" בחשבון שלכם – זה ידרוש מכם קצת יותר עבודה בכל כניסה לחשבון (להקיש קוד מאפליקציה בסמארטפון או מסמס שגוגל ישלחו לכם), אבל יבטיח שגם אם נתתם את הסיסמא למישהו בטעות, הוא לא יוכל להיכנס לחשבון. בפינה הבאה אסביר למה אסור היה לי ללחוץ על הקישור "לחץ כאן כדי לראות את המסמך".

יחזקאל הורוביץ – מומחה לאבטחת מידע